

Posen, som han satte mest Pris paa, ind i selve Lovforslaget. Vi er ogsaa uenige med Bemærkningerne til Lovforslaget om Sygekassemedlemmernes Ret til at faa deres Kontingent nedsat, ifald Renten skal nedsættes, thi denne Nedsættelse maa vi i første Række sikre, saaledes som den er sikret i Lovforslaget. Det er Motiveringen i Bemærkningerne, vi ikke er indforstaaet med.

Men naar saa denne procentvise Dækning for Sygekassemedlemmerne har fundet Sted, bliver der jo endnu Raaderum for Fordeling mellem de tre andre Faktorer, der betaler til Invalidere, nemlig Arbejdsgiverne, Staten og Kommunerne, og der forekommer det mig, at man bl. a. kan diskutere Arbejdsgivernes Kontingent til hele Forsikringen. Vi ser f. Eks., at en Gruppe Arbejdere som de 30 000 Statsbanefunktionærer gennem deres Sygekasser er invalideforsikrede. Jeg har ogsaa paa Fornemelsen, at her kan blive Tale om en Dobbeltforsørgelse, som vi maa passe paa; men for disse 30 000 Funktionærer, som gennem deres Sygekasse er invalideforsikrede, staar deres Arbejdsgiver, de danske Statsbaner, ikke som Bidragyder til Invalidere. Hertil kommer yderligere, at vi nu har haft en Periode paa 5—6 Aar, i hvilken vi har kunnet studere de forskellige Forhold, og tager vi den sidste Aarsberetning, fra 1925, vil vi se, at af dem, der har indgivet Ansøgning om Invalidere, er de 2 548, det vil sige 38 pCt., Mænd, og de 4 162 Kvinder. Det er et Forhold, der tydeligt peger paa en hel Række af andre Invaliditetsaarsager end dem, der skyldes Arbejdet paa de forskellige Arbejdspladser.

Endelig findes der jo et Afsnit om Helbredelsesforanstaltninger, og jeg erkender, at de nye Helbredelsesforanstaltninger, som findes i Forslaget, er særdeles gode, men jeg kunde ønske, at de virkelig kunde blive udnyttet paa en endnu mere vidtgaaende Maade end i Ministerens Forslag. Det er jo saaledes, at vore Hospitaler ikke er indrettet for de kronisk syge og Invaliderne. Indenfor hele den store Invaliditetsgruppe spiller de nervesyge en ganske kolossal Rolle, og naar derfor nu en Beskæring af Vildskudene indenfor Invaliditetsloven har fundet Sted, vil jeg haabe, at den højtærede Minister maa kunne finde to friske Skud i Hjelpen til vore Invalider, først og fremmest Arbejde til Invaliderne med mellem 1 og 66 pCt's Invaliditet, men dernæst, naar en Gang det store Militærhospital, der stadig ligger unyttet hen, skal finde sin Anvendelse, vil jeg erindre Ministeren om, at Hoved-

klientelet af vore Invalider nu findes indenfor de nervalidendes Række. Effektive Helbredelsesforanstaltninger for vore Invalider vil ogsaa fremme det Formaal, som dette Lovforslag har til Hensigt at fremme, nemlig en Beskæring af Samfundets Udgifter til vore Invalider.

Førmanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 51 af 25. Marts 1872 om Konkurs m. m., til hvilket Udvalg er henvist Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor, Konkurs m. m. har afgivet Betænkninger over begge de nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Undervisningsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Nationalmuseets Bygningsforhold.

Mødet genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 3⁴⁰.

Mødet genoptaget Kl. 7.

P. Munch: Der er ingen Tvivl om, at blandt de sociale Love, de sociale Foranstaltninger, er der faa, der har givet Anledning til saa megen Kritik Mand og Mand imellem som den bestaaende Ordning af Invalidforsikringen. Atter og atter møder man Klager, i hvilke saa den ene saa den anden fremdrager bestemte Tilfælde, der kommer i Strid med den naturlige Opfattelse, som gør sig gældende i Befolkningen. Jeg for min Del tror, at dette i ikke ringe Grad skyldes, at man gik bort fra de Tanker, som var fremme i 1919, og gik over til Invalidforsikring i Stedet for den Ordning i Tilknytning til vort allerede hævdundne System for Aldersrenten, som fra anden Side var foreslaaet. Det var jo saaledes, at den davæ-